

ע"פ 4139/21 - עדנאן אדרא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4139/21

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

עדנאן אדרא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
8.6.2021 בת"פ 7089-03-21 אשר ניתנה על ידי
כבוד השופטת ת' בר-אשר; הודעת עדכון מטעם
המערער מיום 17.6.2021

בשם המערער:

עו"ד אמיר נבון

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ת' בר-אשר; להלן: המותב) מיום 8.6.2021 בת"פ 7089-03-21 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 3.3.2021 הוגש נגד המערער ונאשם נוסף כתב אישום בו מיוחסות למערער עבירות של נשיאת נשק, רכישת נשק וניסיון לרכישת נשק (להלן: ההליך הפלילי). בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה לחילוט רכב אשר, כך נטען, שייך למערער ושימש לביצוע העבירות (להלן: הרכב).

ביום 25.3.2021 הגיש אדם שלטענתו הוא אבי המערער (להלן: המבקש) בקשה להחזרת תפוס, בה טען כי הרכב שייך לו ולא למערער (ה"ת 56016-03-21). בא-כוחו של המערער מייצג גם את המבקש, ושני ההליכים נותבו

עמוד 1

לטיפולו של המותב. המשיבה לבקשה להחזרת תפוס הדגישה בתגובתה כי המבקש לא צירף תצהיר לתמיכה בטענותיו העובדתיות - ובעקבות זאת הורה המותב ביום 12.4.2021 על מחיקת הבקשה. ביום 14.4.2021 הגיש המבקש בקשה נוספת להחזרת תפוס (ה"ת 31268-04-21), לה צורף פלט ממערכת משטרתית שלפיו המבקש נרשם במשרד הרישוי כבעליו של הרכב. המשיבה הדגישה בתגובתה כי גם לבקשה זו לא צורף תצהיר, אך המבקש טען בתשובה כי אין מקור נורמטיבי המחייב אותו לצרף תצהיר. עוד טען המבקש, בין היתר, כי "משום מה, ולא בפעם הראשונה כשזה קשור בעניינים של לקוחות הח"מ [בא-כוח], בית המשפט הנכבד מקבל תגובות בלתי נתפסות של המדינה ושאינן עומדות בדרישות החוק והפסיקה תוך שהוא מבטל זכותם ויומם בבית המשפט ומבלי לקיים דיון כחוק".

2. ביום 6.5.2021 קבע המותב כי אין מקום לדון בבקשה להחזרת תפוס, בציינו כי המבקש לא ביסס את טענתו לבעלות על הרכב. עוד ציין המותב:

"טובה העושה הבא-כוחו של המבקש אילו פעל לפיה דיון אילו הראה בתצהירו במסמכים כנדרש (בהתאם לתקנה 3(ב) בתקנות החילוט), כיה המבקש שהוא אמנם בעליו של הרכב. זאת חלף העלאת טענות לא ראיות, מופרכות ומבישות כלפי בית המשפט גופו, כלפיו שיקוליו וכלפיה המשיבה, שתוכן סגנון אינרואייס ומיוחד אינם מכבידים את הכותב. על טענות מסוג זה כבר אמרו חז"ל, 'הכוללפיה מבייש' (תלמוד בבלי, בבאקמא, פ"ועמ' א)."

חרף זאת נתן המותב למבקש הזדמנות לתיקון הבקשה. ביום 11.5.2021 הגיש המבקש הודעה בה עמד על טענתו כי אין מקום לחייבו בהגשת תצהיר, וטען כי הציטוט "הכוללפיה מבייש" מהווה לשון הרע ופוגע בשמו הטוב של בא-כוחו.

3. ביום 12.5.2021 נתן המותב החלטה בה הדגיש כי לבקשה להחזרת תפוס לא צורף ייפוי-כוח המעיד שבא-כוח המבקש אכן מייצג אותו בהליך זה. לפיכך, נקבע, "מצב זה מעלה לכאורה אפשרות, כי אף הבקשה אינה אלא מטעם [המערער] [...]". באשר להתבטאות שעליה הלין בא-כוח המבקש, ציין המותב:

"ראשית, צר לי מאד על ההפרזה בכל הנוגע בעניין פגיעה לכאורה בשמו הטוב של בא-כוח המבקש. דומה כי טענותיו בעניין זה נעשו מתוך פרשנות שגויה של הדברים שנכתבו בהחלטה מיום 6.5.2021; פרשנות שאינה עולה בקנה אחד עם הדברים שנכתבו בהחלטה ועם כוונתם. חלילה לא הייתה כוונה לפגוע בבא-כוח המבקש ואם אמנם נפגע, על כך התנצלותי הכנה.

[...] בא-כוח בעל דין המרשה לעצמו להעלות טענות מופרכות, מבישות ולא ראיות כלפי בית המשפט בכלל והבוחר להעלות כלפי בית המשפט טענות לא ענייניות על בסיס אישי, בעוד שהן חסרות כל בסיס וחסרות שחר, ובעודו חוזר עליהן בכל דרך אפשרית - ולא בפעם הראשונה - צריך לצפות שבהחלטה שתינתן תובא תגובה לטענותיו. אף אין מקום לפרשנות מרחיקת הלכת שנתן לדברי חז"ל שהוזכרו. משמעות הדברים היא כפשוטם [כך במקור]."

לבסוף הדגיש המותב כי כאשר תידון הבקשה להחזרת תפוס, "דומה כי אין זה נכון שהמותב אשר יידרש לשמיעת התיק העיקרי יעסוק כבר עתה בבירור ראיות שעניינן חומר החקירה הנוגע לתיק העיקרי". על כן ניתנה למבקש שהות נוספת להגשת המסמכים החסרים, והובהר כי לאחר הגשתם תועבר הבקשה למותב אחר. משהמסמכים

לא הוגשו במועד, הורה המותב ביום 23.5.2021 על מחיקת הבקשה; להשלמת התמונה יצוין כי ערר שהגיש המבקש על החלטה זו נמחק בהסכמתו ביום 14.6.2021 (בש"פ 3927/21).

4. ביום 8.6.2021 התקיים דיון בהליך הפלילי. בפתח הדיון ביקש בא-כוח המערער בעל-פה כי המותב יפסול את עצמו, בטענה כי "בית המשפט נעול בדעתו בכל הקשור לתיקים שהחתום מטמייצג בהם ועל כן במשך תקופה ועל פני שלושה הליכים שונים, בית המשפט נוקט בהחלטות ובגישה שמקפחות באופן לא מוסבר לקוחות שלה חתום מטמייצג". בהקשר זה פירט בא-כוח המערער על שני הליכים פליליים שהתנהלו בעניינם של נאשמים אחרים שיוצגו על ידו, והלין על החלטות והתבטאויות של המותב במסגרת הליכים אלו משנת 2020 ומחודש ינואר 2021. עוד פירט בא-כוח המערער על שתי הבקשות להחזרת תפוס והעלה השגות על תוכן ההחלטה מיום 6.5.2021, לרבות על האמירה "הכוללפיהמבייש". בא-כוח המערער הוסיף כי קיים חשש ש"העסקה שיפוטית של בית המשפט נעולומוכתםבאלמנטיםלאראויים", וכן כי במסגרת הבקשות להחזרת תפוס הביע המותב עמדה בנוגע ל"אלמנטים ראויים קריטיים שקשורים בתיקהחקירה".

5. בהמשך אותו היום דחה בית המשפט קמא את הבקשה לפסילתו. המותב ציין כי השגותיו של בא-כוח המערער על ההתרחשויות בהליכים הקודמים שהזכיר הועלו באיחור, שכן הצדדים ידעו שההליך הפלילי יידון בפני המותב החל מיום 4.3.2021, אז ניתנה החלטה המבהירה זאת – ומכל מקום, "טענותיו[של בא-כוח המערער] חוטאות לתוכן שלהן החלטות ושלהליכים שהזכיר". באשר לבקשות להחזרת תפוס ציין המותב "במסגרת הליכים אלו, כלל לא נדרשת לראייתו בהליך הנדון, שאף לא הוגשו". עוד קבע בית המשפט קמא כי החלטות שבהן נדחו טענותיו של המערער אינן מקימות כשלעצמן עילת פסלות, והדגיש: "אין ליכלעניין אישי כלפי בא-כוח[המערער] [...] מעולם לא עירבתי שיקולים אישיים – שאף לא קיימים בענייניו של [בא-כוח המערער] – בהחלטותיי".

6. מכאן הערער שלפניי. המערער עומד על טענתו כי "ההיסק השיפוטי" של המותב "מושפע מעניינים אישיים", בפרט נוכח התבטאויותיו בנוגע לבא-כוח המערער. התבטאויות אלו, כך המערער, מובילות לכך שההליך הפלילי "מאבד מעיקרו והופך לזירת התגוששות אשר לא נותר בה דבר שקשור לבירור הסוגיה העיקרית [...]". המערער סבור כי יש לפרש את הביטוי "הכול לפי המבייש" כמייחס לבא-כוחו מאפיינים של "אדם נקלה, פשוט, קל, אספסוף", והוא מוסיף ומלין על כך שהמותב פירט בהחלטתו מיום 12.5.2021 "הסברים מדוע בחר לעלות [בא-כוחו]" ואף הביא דוגמאות מדברים שכתב בא-כוחו במסמכים שונים שהגיש. עוד לטענת המערער, הדרישה כי המבקש יגיש תצהיר התומך בטענתו לבעלות ברכב מעידה שהמותב "קובע ראייתית כי בעלותו של אביו של המערער היא רק נחזית". המערער מוסיף וטוען, נוכח האמור בהחלטה מיום 12.5.2021, כי המותב "מסכים כי ההכרעה בהליך ראוי שתעבור שופט" עקב היחשפות לראיות במסגרת הבקשות להחזרת תפוס. לעמדתו של המערער, המותב "נחשף כבר למסה קריטית של טיעון ראייתי" ובחר פעם אחר פעם לאמץ את עמדת המשיבה בנוגע לבעלות ברכב.

ביום 17.6.2021 הגיש המערער הודעת עדכון בה ציין כי הרכב הושב לבעליו וכי המשיבה הודיעה שלא תבקש את חילוט הרכב. המערער סבור כי התפתחויות אלו מחזקות את טענותיו בנוגע לפסילת המותב, שכן המשיבה עצמה סברה כי יש בסיס לטענות שהעלה המבקש ושאותן דחה המותב "על הסף". עוד נטען בהודעה, בין היתר, כי במסגרת הבקשות להחזרת תפוס ביקש המותב מבא-כוח המערער "לפרוש חלק לא קטן מחומרי החקירה שבתיק".

7. דין הערער להידחות. המבחן לפסילת שופט קבוע בסעיף 77 א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב],

התשמ"ד-1984 ולפיו שלבחון אם קיימות נסיבות המקימות חשש ממשי של משוא פנים מצדה מותב. לאמצאתי כיחשש שכאמורה נכח בענייננו. תחילה יודגש כי טענות המערער בנוגע לאמירה "הכל לפי המבייש" אינן מקימות בסיס לחשש ממשי למשוא פנים כלפי בא-כוחו. זאת, בין היתר, נוכח הבהרת המותב בנוגע להקשר הדברים במסגרת החלטתו מיום 12.5.2021, וכן בשים לב להתנהלותו של המערער ולאופי הטענות שהפנה כלפי המותב (השוו: ע"פ 2936/18 גריבנ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.4.2018)). החלטותיו של המותב במסגרת הבקשות להחזרת תפוס אף הן אינן מעידות על חשש ממשי למשוא פנים מצדו, שכן ההשגות שהעלה המערער על ההחלטות הללו הן "ערעוריות" ומקומן אינו בבקשת פסלות (ראו: ע"פ 4766/20 מורחנ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.7.2020)). למעלה מן הצורך, אציין שלא שוכנעתי כי הדרישה לצירוף תצהיר ויפוי-כוח במסגרת הבקשות להחזרת תפוס מעידה על "נעילת" דעתו של המותב במסגרת ההליך הפלילי. זאת, בפרט נוכח הודעת המערער לפיה המשיבה אינה עומדת עוד על חילוט הרכב - כך שהסוגיה אינה צפויה להתעורר בהליך הפלילי.

הטענה בנוגע להיחשפות המותב ל"מסה קריטית" של ראיות במסגרת הבקשות להחזרת תפוס הועלתה בעלמא, מבלי שפורטו הראיות שאליהן נטען כי המותב נחשף או מדוע הן מקימות עילת פסלות (ראו: ע"פ 3856/21 בנטאמלקנ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.6.2021)) - מה גם שהמותב הבהיר כי במסגרת הבקשות להחזרת תפוס לא הוגשו "ראיות בהליך הנדון". טענותיו של המערער בנוגע להליכים קודמים שבהם בא-כוחו היה מעורב אף הן "ערעוריות" במהותן, ובדין ייחס המותב משקל לעיתוי העלאת טענות אלה, שכן ספק רב אם הדבר נעשה "מידלאחר שנודעה [למערער] עילת הפסלות" כהוראת סעיף 146(ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

8. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ח בתמוז התשפ"א (28.6.2021).

ה נ ש י א ה